

Kommunerne, men det er i Virkeligheden ikke noget, som kommer Invaliderne til gode. — Hvad angaar Størrelsen af det Tillæg, her foreslaas, 25 pCt.; maa jeg for det første gøre opmærksom paa, at det kun er, som det udtrykkeligt er udtalt i Loven, Krigsinvalider, som faa dette Tillæg, og dernæst, at disse 25 pCts Forhøjelse beregnes ikke blot af den oprindelige Understøttelse, men ogsaa af alle de Tillæg til den oprindelige Understøttelse, som i Aarenes Løb ere blevne givne. Invaliderne fra den første Krig og ogsaa Invaliderne fra den sidste Krig lige til 1876 fik oprindelig deres Invalidforsørgelse fastsat i Henhold til Invalideloven af 9. April 1851. Denne oprindelige Forsørgelse er efterhaanden bleven forhøjet, først i 1858 med 50 pCt., derefter i 1876 med 20 pCt.; men disse 20 pCt. beregnedes ikke af de oprindelige 100 Kr., men af de 150 Kr., som Beløbet udgjorde efter Loven af 1858. Dernæst ydedes der et nyt Tillæg i 1883 af 25 pCt., atter af hele Beløbet, deri indbefattet de foregaaende Tillæg. Endvidere efter Loven af 1897 paa ny med 25 pCt., beregnet paa samme Maade. Heraf er Følgen, at Krigsinvalidernes Forsørgelse for Tiden udgør 281¼ pCt. af det oprindelige, og naar hertil nu yderligere kommer 25 pCt., vil man se, at den samlede Forsørgelse vil stige til 350 pCt. af det oprindelige Beløb. Saaledes er i Virkeligheden denne Forhøjelse mere betydelig, end den maaske ved første Øjekast tager sig ud.

Naar det ærede Medlem for Bælum (J. H. Jensen) henstillede til mig at være saa liberal som muligt i Anvendelsen af Invalidelovene, tror jeg, at jeg tør sige, at dette er allerede nu Tilfældet. Der er ikke nogen, der søger om Invalidforsørgelse, og som blot med nogen Rimelighed kan godtgøre, at han har Adkomst dertil, som bliver afvist. Men paa den anden Side, jeg gentager, hvad jeg sagde før: det er ikke Hensigten med Invalidunderstøttelsen og har aldrig været det, at Staten skal være i al Almindelighed Forsørger for enhver, der har deltaget i Krigene eller, hvad det jo, efterhaanden som Krigsinvaliderne dø ud, vil komme til at dreje sig om, enhver, der har

været i Militærtjeneste, hvilket jo efterhaanden de allerfleste Mennesker her i Landet have været. De øvrige Henstillinger, som ere komne frem fra ærede Medlemmer, kunne eventuelt blive gjorte til Genstand for Overvejelse sammen med det Udvalg, der nedsættes. Hvis der paa et eller andet Punkt skulde være rimelig Grund til at foretage Forbedringer i de gjældende Love, skal jeg ikke paa Forhaand stille mig uvillig dertil.

J. J. Jensen: Jeg er den højtærede Minister taknemmelig for hans Tilsagn om at faa Lovforslaget ophøjet til Lov, saa det kan træde ud i Livet den 1. April 1904, men jeg er ganske vist ikke saarøjet med, at de, som man ikke absolut kan henregne til Invalidernes Klasse, ikke have god Udsigt til at komme i Betragtning. Jeg ved jo godt, at de ikke høre hjemme her, men jeg haaber, at det ved fortsat Arbejde mellem Udvalget og Ministeren vil lykkes at naa dertil, at en saa stor Del af dem ogsaa kan faa Understøttelse, saa at de ikke behøve at ty til Alderdomsunderstøttelse. For Resten vil jeg sige, at der findes jo en Invalidefond, som vi ogsaa ville komme til at beskæftige os med. Og nu er det jo ganske vist klart for os alle indviende, at adskillige af dens Kapitaler ere forsvundne, saa de ikke ere komne Invaliderne til gode. Men det kunde maaske oplyses, om de ikke kunde bringes til Veje igen, saa at man derigennem kunde skaffe Midler til en forhøjet Understøttelse ogsaa for dem, der ikke absolut ere Invalidler.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

J. J. Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Finansudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.